

3. Податкові санкції;

З метою удосконалення оподаткування корпорацій в Україні необхідно: відмовитися через застосування нульової ставки від практики оподаткування акцизним податком сировини, яка використовується для виробництва підакцизної продукції; включити до переліку податкових агентів зі сплати акцизного податку особу, котра безпосередньо здійснює продаж підакцизних товарів кінцевому споживачеві; включити до переліку операцій, звільнених від оподаткування, операції з постачання та ввезення на митну територію України устаткування, яке не має вітчизняних аналогів. Реалізація зазначених заходів дасть можливість: по-перше, уникнути необґрунтованого зростання цін на нафтопродукти; по-друге, впровадити загальносвітову практику адміністрування акцизного податку; по-третє, оновити технології виробництва пального в Україні.

Література:

1. Федосов В. Фінансова реструктуризація в Україні: проблеми і напрями: [монографія] / В. Федосов, В. Опарін, С. Львовчкін ; за наук. Ред. В. Федосова. – К.: КНЕУ, 2002. – с. 36
2. Економічна енциклопедія : в 3 т. / Ред. Кол.: С.В. Мочерний та ін.. – К.: ВЦ «Академія», 2000. – Т.2. – С.770
3. Фінанси (теоретичні основи) : підруч. / М.В. Грідчина, В.Б. Захожай, Л.Л. Осіпчук та ін.; за наук. ред. М.В. Грідчиної, В.Б. Захожая. – 2-ге видання, вип.. і доп. – К.: МАУП, 2004. – с. 27
4. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ БАНКІВСЬКОГО РИЗИКУ

Івашко Л. М.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної кібернетики та інформаційних технологій

Дема А. В.

студентка 2 курсу магістратури, напрям підготовки «Економічна кібернетика»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Актуальність цієї теми полягає у тому, що для збереження прибутку банку та ефективності його діяльності, важливим є дослідження поняття банківських ризиків. Прибуток банку залежить від вчасного виявлення, оцінки ризиків та ефективності процесу управління ризиками.

З метою дослідження поняття банківського ризику розглянуто означення «банківського ризику», представленого у працях таких вчених, як: Єпіфанов А. О., Дорошенко Н. О., Уваров К. В., Примостка Л. О., Лисенок О. В. тощо.

Єпіфанов А. О. стверджує, що банківський ризик – це кількісно оцінена ймовірність невідповідності обсягових, просторових та часових параметрів фінансових потоків банку очікуваним; яка формується у результаті цілеспрямованої дії або бездіяльності зацікавлених суб'єктів економічних

відносин, що відбивається на зміні його фінансового стану та динаміки розвитку [1].

Дорошенко Н. О. вважає, що банківський ризик – це потенційна можливість недоотримання доходів або зменшення ринкової вартості капіталу банку внаслідок несприятливого впливу зовнішніх або внутрішніх факторів [2].

Уваров К. В. формулює означення банківського ризику, як можливість того, що певні події, очікувані чи неочікувані, можуть спричинити негативний вплив на рівень капіталу або доходів банку [3].

Примостка Л. О. розглядає банківський ризик, як ймовірність недоотримання доходів або зменшення ринкової вартості капіталу банку внаслідок несприятливого впливу зовнішніх чи внутрішніх чинників [4].

Лисенко О. В. характеризує, банківський ризик, як об'єктивне явище, пов'язане з ймовірністю втрати банком частини своїх ресурсів, недоотримання запланованих доходів, а також потенційною можливістю одержати позитивний фінансовий результат у разі сприятливої кон'юнктури ринку [5].

Відповідно до цього робимо висновок, що банківський ризик – це ймовірність недоотримання прибутку банку або його повної втрати від настання певних подій, пов'язаних з діяльністю цього банку.

Банківська діяльність характеризується значною кількістю ризиків. Кожному з видів діяльності банку належать певні види банківського ризику. Існує значна кількість вчених, які розглядали види банківських ризиків, і кожен з них класифікує ризики зі своєї точки зору. Вивченням банківського ризику займалися такі вчені: Швець Н. Р., Юшкалюк А. А., Єпіфанов А. О., Васильєва Т. А., Примостка Л. О., Чуб П. М., Карчева Г. Т., Лисенок О. В., Вітлінський В. В., Великоіваненко Г. І., Волонтир Н. О., Стадник Ю. А. та інші. Але основною класифікацією для усіх банків є класифікація, встановлена Національним банком України.

Згідно з НБУ банківські ризики поділяють на такі види [6]:

- кредитний ризик;
- ризик ліквідності;
- ризик зміни процентної ставки;
- ринковий ризик;
- валютний ризик;
- операційно-технічний ризик;
- ризик репутації;
- юридичний ризик;
- стратегічний ризик.

Проаналізувавши класифікації ризиків вищеназваних вчених можемо сказати, що більшість авторів до ризиків, притаманних банківській діяльності, включають такі: кредитний ризик, ризик ліквідності, процентний ризик, валютний ризик, операційний ризик, стратегічний ризик, ринковий ризик, юридичний ризик, ризик репутації та ризик неплатоспроможності.

Висновки. Дослідивши означення банківського ризику у працях деяких вчених можемо зробити висновок, що банківський ризик – це ймовірність недоотримання прибутку банку або його повної втрати від настання певних подій, пов'язаних з діяльністю цього банку.

Література:

1. Єпіфанов А.О., Васильєва Т.А. Управління ризиками банків: монографія у 2 томах. Том 1: Управління ризиками базових банківських операцій /Єпіфанов А.О., Васильєва Т.А.//Суми: ДВНЗ«УАБС НБУ»,2012 – с.25
2. Дорошенко Н. О. Внутрішній контроль в системі управління банківськими ризиками / Дорошенко Н.О. // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна. №90, 2016 – с. 66
3. Уваров К. В. Управління валютним ризиком у банках України: автореф. дис. канд. екон. наук / Уваров К.В. // Київ. КНЕУ, 2007 – с. 8
4. Примостка Л. О. Управління банківськими ризиками: навчальний посібник / Примостка Л.О. // Київ. КНЕУ, 2007 – с.7
5. Лисенок О.В. Управління ризиками в банку: автореф. дис. канд. екон. наук / Лисенок О.В. // Київ. Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, 2006 – с.5
6. Методичні вказівки з інспектування банків “Система оцінки ризиків” [Електронний ресурс] постанова Національного банку України від 15.03.2004 № 104 3 – Режим доступу: <https://bank.gov.ua> - офіційний сайт НБУ – с. 6-9

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Захарченко Н. В.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Донецький А.Ю.

студент 3 курсу, спеціальність “Фінанси,
банківська справа та страхування”

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Тема інновацій за останні кілька років набирає все більшої популярності. Пов'язано це з тим що світ глобалізувався і для того щоб підприємству забезпечити передові позиції потрібно не йти в ногу з часом, а бути на крок попереду. Для цього потрібно забезпечити належний рівень інновацій. Проблемою впровадження інновацій займаються не лише зарубіжні вчені, а й багато вітчизняних, таких як: Кіктенко О.В., Шкарлет С.М., Ільчук В.П., Довгань Л.Є., Каракай Ю.В., Артеменко Л.П., Непочатенко О.О. та ін.

Метою дослідження є визначення важливості та ролі інновацій в процесі конкурентоспроможного розвитку підприємств України.

Дослідження Федерального резервного банку в Канзас-Сіті (США) показують, що саме підприємництво створює нове джерело економічного зростання: залежність між довгостроковою зайнятістю і підприємництвом дуже сильна. Підприємництво не тільки створює нові локальні робочі місця, але ще генерує новий добробут і нове зростання. Підприємці є новаторами у використанні активів і ресурсів, саме мережі підприємців створюють критичну масу для виникнення нових ідей та інновацій на ринку [1].

Інноваційна діяльність підприємства спрямована насамперед на підвищення конкурентоспроможності продукції.

Конкурентоспроможність – це характеристика товару (послуги), що відбиває його відмінність від товару-конкурента як по ступені відповідності